

GORICA - Nagrada Darko Bratina Nenavaden, drugačen, edinstven

Med drugo, goriško postojanko letošnje festivalne *Nagrade Darko Bratina - Poklon viziji* je Kinoateljje v sredo zvečer izročil nagrado hrvaškemu režiserju Daliborju Mataniću, rojenemu leta 1975 v Zagrebu. V dvorani travniškega Kinemaxa se je za to priložnost zbralo več kot sto obiskovalcev - ljubiteljev filma iz Gorice, Nove Gorice in bližnjih krajev. Občinsko upravo je zastopala odbornica Silvana Romano. Potujoči etapni festival se je začel v torek v Vidmu, nadaljeval se je včeraj tako v Gorici kot v Novi Gorici in bo na sporedu tudi v Izoli, Ljubljani in Špetru. Zaključil se bo v torek v Trstu. V sedmih kinodvoranah vrtijo s prostim vstopom Matanićeve dolgometražne in kratkometražne filme.

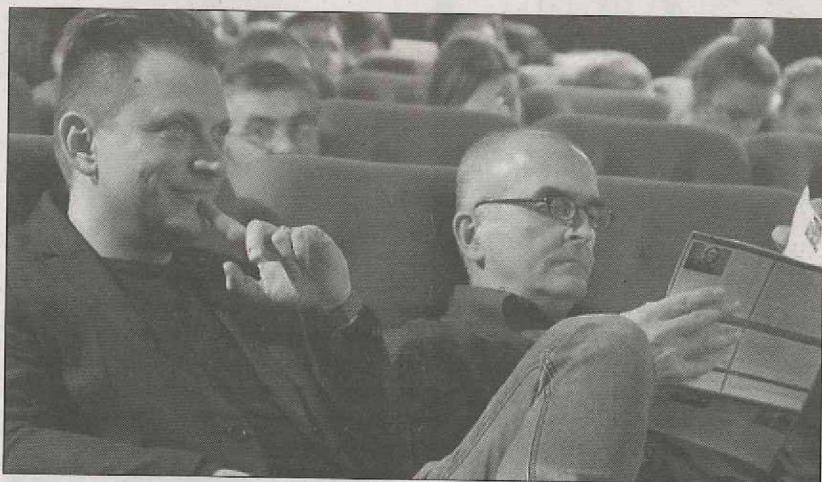
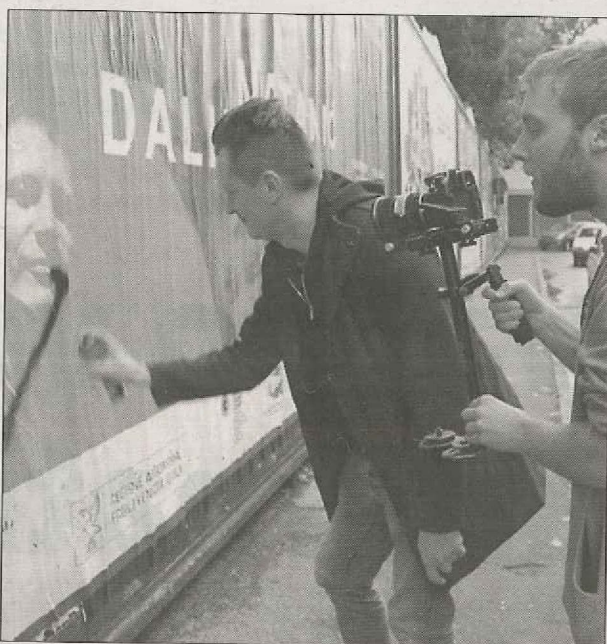
Po začetnem kratkem video prikazu plakata v Ulici Duca d'Aosta, na katerega se je nagrajeni režiser podpisal, je Aleš Doktorič v vlogi predsednika Kinoateljja pozdravil udeležence goriškega večera in izrazil zadovoljstvo nad njihovim številom. Tudi letošnja izbira nagrajenca izvira iz spoznanja, da lahko filmska umetnost razloži in razgali družbeno stvarnost, kar je vedno poudarjal Darko Bratina kot socio-log in filmski izvedenec.

Mateja Zorn, sodelavka pri pobudah Kinoateljja in odgovorna za organizacijo festivala, je občinstvu obrazložila potek in vsebine dogodkov, ki spremljajo sedemnajsto podelitev Bratinove nagrade, nakar sta Bratinovi hčeri Majda in Mila prebrali v slovenščini in italijanščini utemeljitev za izbiro letošnjega nagrajenca. Publika je slišala, da je avtor »impresivnega in osupljivo raznolikega korpusa del, ki ga je ustvaril na področju filma v slabih dvajsetih letih in ga v kontekstu hrvaške kinematografije vzpostavlja kot eno najbolj nenavadnih, svojiskih, temeljno drugačnih in s tem edinstvenih figur generacije, usmerjene v družbeni "tukaj in zdaj" ... Njegovi protagonisti največkrat predstavljajo ranljive in manjšinske skupine naše družbe, ki so odrinjene na obrobje: to so mladi, ženske, homoseksualci, delavci. Opozarja tako na "nove" družbene identitete, na vprašanja družbenega razmerjevanja, razslojevanja in izražanja zahtevo po preseganju teh mej.«

Na dan svečane podelitve je potekala v Hiši filma strokovna delavnica pod vodstvom nagrajenca in ob prisotnosti filmskih

Dalibor Matanić se podpisuje na ulični plakat (desno), nagrajenec ob Alešu Doktoriču

FOTO KINOATELJE

kritikov iz Slovenije, Italije in Hrvaške. »Vztrajamo na pomenu izobraževanja in navdihovanja mladih generacij,« je v spremno publikacijo zapisala Mateja Zorn. Po podelitvi se je Doktorič pogovoril z Matanićem ter hkrati iz hrvaščine prevajal slovenski in italijanski publikli. Izstopalo je režiserjevo zadovoljstvo za možnost, ki mu jo nudi festival, da namreč za več dni postane, se poglobi, potegne vase vrsto izkustvenih niti in pogleda na doslej opravljeno delo. Sicer ni nikoli časa! Zahvalil se je za nagrado, čestital za dvorano in opozoril na zanimivost, da gre pri njegovem zadnjem filmu *Zvzdan* za hrvaško-slovensko-srbsko koprodukcijo: SHS in morda FLRJ se vračata skozi okno, potem ko sta bili pahnjeni skozi vrata - seveda le v kulturi.

Z direktorjem fotografije Markom Brdarjem sta zadovoljna z distribucijo filma v Italiji, ki je celo uspešnejša kot na Hrvaškem. Gre za sporočilo o ljubezni in sovraštvu s predlogi za nove, drugačne pristope pri reševanju problemov. Za preseganje sovraštva je potrebno iskati in členiti tisto, kar je skrito pod ali' za njim. (ar)